Edini slovenski dnevnik v Zedinjenih državah.
Velja za vse leto... $3.00
Ima 10.000 naročnikov

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States
Issued every day except Sundays and Holidays

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 12. — ŠTEV. 12. NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 15, 1915. — PETEK, 15. JANUARJA, 1915. VOLUME XXIII. — LETNIK XXIII.

VELIKANSKI OBSEG POTRESNE KATASTROFE V ITALIJI.
IZ BERLINA PRIHAJAJO POROČILA O NEMŠKIH ZMAGAH.

Ob reki Aisne so se morali Francozi umakniti na drugo stran reke ter se zatrjuje, da nima to nikakega upliva na splošni položaj na zapadnem bojišču. -- Turki kot osvoboditelji Perzije. -- Nemci se vedno bolj bližajo Varšavi ter so pridobili v centrumu na ozemlju. -- Nadaljne ruske zmage v Kavkazu.

Položaj na vzhodnem bojišču.

Berlin, Nemčija, 14 januarja. Rusi so poskušali znova vdreti v Vzhodno Prusijo, pa so bili z velikanskimi izgubami pognani v beg. Njihova ofenziva na Rusko-Poljskem je strta. Poročilo najvišjega armadnega vodstva se glasi:

Na vzhodnem bojišču smo južno od Gumbinnen odbili vse ruske napade. V naše roke je padlo več sto jetnikov.

V severnem delu Rusko-Poljske je položaj neizpremenjen.

Petrograjsko poročilo.

Petrograd, Rusija, 14. jan. — Na Rusko-Poljskem so se zopet začeli zelo vroči boji. Nemški centrum je navalil s tako silo na naše postojanke, da smo se morali umakniti. Nemci so si osvojili precej ozemlja. Naše izgube niso velike. Od Varšave je odšlo proti severozapadu več naših armadnih zborov, ki imajo nalogo podpirati ono rusko armado, ki prodira v Vzhodno Prusijo. Vojaki so zavzeli nekaj vasi med Mlavo in Prasnizem, ki so bile za Nemce velikega pomena.

S štirih strani.

London, Anglija, 14. januarja. Pri izlivu reke Bzure v Ravko, kjer divja boj že več kot en mesec, so začeli zadnje dni Nemci odločno prodirati. Zasedli so ozemlje severnovzhodno od Bolimova, ter vasi Slupi in Suho.

Nemci so se umaknili izpred Varšave.

Petrograd, Rusija, 14. jan. — Tukajšnje časopisje poroča, da so se Nemci umaknili izpred Varšave, ker so se bali, da bi jim ne prišli Rusi za hrbet. Nemški generalni štab še dosedaj ni izdal tozadevne izjave. Te vesti niso potrjene in so najbrže tudi neresnične.

18 ruskih generalov ujetih.

Berlin, Nemčija, 14 januarja. Iz zanesljivih virov je znano, da so Nemci v sedanji vojni vjeli 18 ruskih generalov.

Rusi pregnani iz Karpatov.

Dunaj, Avstrija, 14. januarja. Tukaj je bilo uradno razglašeno, da so se morale one ruske čete, ki so prodrle preko prelaza Uzok na Ogrsko, umakniti. Avstrijci so jim neprenehoma na sledu.

Turki v Kavkazu.

Amsterdam, Nizozemsko, 14. jan. Turška vlada v Carigradu je izdala sledečo izjavo: Mi prodiramo zaeno s Perzijci v provinco Asebejdžan in smo prepričani, da bomo provinco za vedno osvobodili izpod ruskega jarma.

Dospela je

VELIKA PRATIKA

za leto 1915.

V tej Pratiki so tiskani tudi: Zakoniti prazniki v Zdr. državah. — Spomenski dnevi. — Poštne pristojbine. — Volilna pravica. — Kako pridobiti homestead. — O potnih listih. — Predsedniki Zdr. držav. — Kako so nastala imena severo-ameriških držav. — Naselniške določbe. — Dan dela — Labor Day.

Pratika velja s poštnino vred 12 centov.

Razprodajalci jo dobe 100 komadov za $8.

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York City.

Pogoste dezertacije.

Amsterdam, Nizozemsko, 14. januarja. — Neka brzojavka iz Carigrada se glasi: — V Egiptu dezertira od angleške vlade vsak dan precejšnje število indijskih vojakov. Dezerterji se pridružijo našim četam in se bodo z nami borili proti Angležem.

Kako je bil Tabris zavzet.

Petrograd, Rusija, 14. jan. — S tem da so zavzeli Turki Tabris, smo mi veliko izgubili. Prej smo zamogli kontrolirati vse važnejše ceste in železniške proge, sedaj ima pa to kontrolo Turčija. Turki so zasedli to mesto po zelo hudem boju, v katerem je igrala glavno ulogo turška artilerija. Prvi tajnik tukajšnjega perzijskega poslaništva je rekel, da so se Rusi junaško branili, vseeno se pa turški premoči niso mogli ustavljati.

Severni del Perizije so zasedli Rusi za časa perzijske revolucije leta 1906—1907. Turška armada, ki je zasedla Tabriz, je prišla po ovinkih iz Erzeruma. Vojaki so morali premagati silne napore, ker v tamošnji bližini ni skoraj nobenih cest, če pa so slučajno, so tako razorane in zanemarjene, da skoraj ni mogoče transportirati topov.

Vrata Perzije.

Petrograd, Rusija, 14. jan. — Neki tukajšnji časopis je dobil od svojega dopisnika v Tiflisu poročilo o bitki pri Miandoabu. To trdnjavo, ki se imenuje tudi "Vrata Perzije", je branilo samo štiristo jezdecev. Razen štirih so vsi padli. Eden izmed njih, governer perzijske province Aserbejdžan, je pobegnil v Tiflis. Governer je izjavil, da so Turki masakrirali vse kristjane, katere so našli v trdnjavi. — Ko sem zvedel — je pripovedoval — da prihajajo Turki, sem se postavil s 400 konjeniki pred most in ga sklenil braniti do zadnje kaplje krvi. Turki so začeli na nas streljati s strojnimi puškami in streljali so tako izborno, da so vse razen štirih pobili.

Položaj v Rusiji.

Berlin, Nemčija, 14. januarja. — V Rusiji preti izbruhniti revolucija Iz Sofije poročajo, da so oblasti aretirale vse socialistične člane dume, vsled česar so delavci po vseh večjih ruskih mestih zastavkali. Vlada se boji revolucije in je še odpoklicala z bojišča več polkov vojakov.

Vsak dan je aretiranih par sto Poljakov, Židov in Fineev.

Petrograjski časopis "Rječ" naznanja: Zadnje dni so imeli tukaj Poljaki veliko zborovanje, na katerem so nastopali poljski in ruski govorniki. Ko je neki ruski govornik rekel, da naj si kar iz glave izbijejo misel, da bi bili kedaj svobodni, so začeli Poljaki demonstrirati. Takrat je vdrlo v dvorano kakih dvajset vojakov, ki so na surov način pregnali demonstrante.

Ruska vlada je poslala v Sibirijo politika Adamoviča in 73 drugih političnih voditeljev. Obdolženi so, da so hoteli osnovati neki delavski list. Aretiran je tudi župan finskega mesta Vaza.

Časopisje poroča, da je začelo v Rusiji zelo primanjkovati takih stvari, katere so prej importirali iz Nemčije. Zaloge optičnih predmetov, kemikalij in barv so skoraj popolnoma izčrpane.

Grof Berchtold.

Dunaj, Avstrija, 14. januarja. — Cesar Franc Jožef je izročil včeraj grofu Berchtoldu, ki je demisijoniral kot zunanji avstro-ogrski minister, brilante k velikemu zaslužnemu križcu reda sv. Štefana. Brilantom je bilo priloženo pismo, ki se glasi: "Sprejmite mojo najprisrčnejšo zahvalo in popolno priznanje za vse prizadevanje in za usluge, katere ste izkazali moji državi v miru kakor tudi v vojni. Zelo mi je žal, da ste odstopili."

Nemški listi o Berchtoldu.

Amsterdam, Nizozemsko, 14. jan. — Ob priliki odstopa avstrijskega zunanjega ministra grofa Berchtolda so priobčili vsi nemški listi obširne članke, v katerih slavijo njegovo delovanje.

"Lokal Anzeiger" piše: "Šele takrat, ko bo vojna končana, bo mogoče spremideti, kaj je bil Berchtold Avstriji in Nemčiji. Škoda, da je odstopil, ko bi ga najbolj potrebovali."

"Post" pravi: "Upajmo, da bo Berchtoldov naslednik zavzemal ravnotako stališče kot ga je on. Upajmo, da bo tudi Berchtoldov naslednik vedno lojalen Nemčiji."

Poslanik odpoklican.

Bukarešt, Rumunska, 14. jan. — Nemška vlada je odpoklicala svojega poslanika v Bukareštu dr. Waldthausena. Njegov naslednik bo baron Busche-Hadenhauser. Po mestu se je razširila govorica, da je tudi Avstrija odpoklicala svojega poslanika.

Nemški uspehi v Franciji.

Berlin, Nemčija, 14 januarja. V današnjem poročilu vrhovnega armadnega vodstva se glasi, da se je doseglo pri Soissons nadaljne uspehe in da so zavzeli Nemci na višini pri Vregny en francosk zakop za drugim, potem ko so jih naskočili v velikanski plohi. Ujeli so 1144 mož ter zajeli osem topov.

V poročilu se glasi: "Na zapadnem vojnem pozorišču, v sipinah pri Nieuport ter južno-iztočno od Ypres se vrše neprestano artilerijski boji. Sovražne baterije so posebno ostro obstreljeljevale Westende ter bo to mesto kmalu popolnoma razdejano. Sovražnikovi torpedni čolni so izginili kakor hitro so začutili ogenj naše artilerije.

Pri nadaljevanju operacij od dne 8. januarja so naskočile naše čete višine pri Vregny ter potisnile sovražnika z višine. Ob velikem nalivu se je zavzelo zakop za zakopom ter pognalo sovražnika nazaj do roba višine. Ujeli smo 14 častnikov in 1130 mož, zajeli štiri topove, štiri strojne topove in en žarkomet.

Severoiztočno od Chalons so vprizorili Francozi zjutraj in popoldne naskole. Močne oddelke ki so udrli pri Perthes v naše zakope, se je pognalo nazaj. Vprizorili smo protinaskok ter pognali Francoze nazaj.

Obstreljevanje mesta Rheims.

Berlin, Nemčija, 14 januarja. Danes se je uradno objavilo, da se krepko nadaljuje z obstreljevanjem mesta Rheims. Včeraj je padlo v francoske črte v mestu 108 bomb, ki so povzročile veliko škodo. Tudi iztočno od Rheims se vrše boji.

Poročilo berlinskega tiskovnega urada.

Berlin, Nemčija, 14 januarja. Oficijelni tiskovni urad je priobčil sledečo vest: "Italijanski poslanec Telmonte je na nekem zborovanju v Milanu povdarjal, da bi zmaga Anglije in Francije napravila Italijo za odvisno državo v Sredozemskem morju. Sedanji ugodni diplomatični položaj pa se ima Italija zahvaliti njeni nevtralnosti."

Delovanje angleških avijatikov.

Amsterdam, Holandsko, 14. januarja. — "Telegraaf" poroča, da so pretekli ponedeljek vrgli angleški avijatiki bombe na nemške pozicije pri Antwerpenu. Kako škodo so povzročile se ni moglo ugotoviti.

Francoska poročila o položaju.

Pariz, Francija, 14. januarja. V današnjem francoskem vojnem poročilu se priznava, da so se morali Francozi umakniti od gotovih točk severno od Aisne ter da so zavzeli nove pozicije južno od reke. V poročilu se glasi:

"Med rekama Lys in Oise, v okolici Lens, je razkropila naša artilerija saperje in vojake, ki so v okolici Angres kopali zakope. Istotako smo uspešno obstreljevali zakope, ki se nahajajo južnoiztočno od Notre Dame de Lorette.

Severno od Soissons so se vršili celi dan ostri boji. Bitka se je omejevala na ozemlje med dvema verigama gričev severoiztočno in severozapadno od Crouy. Na levici so bili naši protinaskoki uspešni.

V centrumu smo vzdržali svoje pozicije krog vasi Crouy in to kljub močnemu naporu sovražnika. Iztočno od Vregny pa smo bili prisiljeni opustiti nekoliko ozemlja.

Vsled vedno naraščajočega vodovja v reki Aisne se je odtrgalo več mostov ter je bila vsled tega ogrožena zveza med našimi četami. Raditega smo opustili pozicije ter se umaknili južno od reke.

V Champagne pri Perthes se vrše lokalni boji za posest nemških zakopov druge in tretje črte. Severno od Beausejour smo razstrelili par min ter ustavili s tem delo sovražnika.

Z ostale fronte ni poročati ničesar novega."

Nemci imajo le delne uspehe.

Pariz, Francija, 14. januarja. V oficijelnem poročilu se glasi, da je mogoče govoriti le o delnih uspehih Nemcev, ki nimajo nikakega upliva na razvoj celotnih operacij.

Obstreljevanje nemškega glavnega stana.

Pariz, Francija, 14. januarja. Neka Havas-brzojavka poroča iz St. Omar, da je obstreljevala francoska artilerija glavni stan nemške armade pri La Bassee.

Villovi vojaki odšli iz Saltilla.

Washington, D. C., 14. jan. — Iz brzojavke, ki jo je poslal danes sem general Luis Gutierrez, je razvidno, da so zapustili Villovi vojaki Saltillo in se umaknili proti San Luis Potosi. Villova armada šteje 6000 mož, povelljuje ji pa general Angeles.

Tukajšnja Carranzova agentura je izdala danes sledeč buletin: General Carranza dementira vest, da oblegajo Villovi vojaki Tampico. General Pablo Gonzales je zasedel mesto Valles.

POZOR ČITATELJI!

S pondeljkom pričnemo priobčevati na zadnji strani našega lista roman

"JACK",

katerega je spisal slavni francoski pisatelj **Alphonse Daudet.**

Prepričani smo, da bomo s tem romanom popolnoma ustregli vsem čitateljem.

NAD 20,000 LJUDI JE BILO UBITIH V ITALIJI.
KATASTROFA JE SLIČNA ONI, KI JE ZADELA MESINO.

VELIKO MEST JE POPOLNOMA RAZDEJANIH, DOČIM SO DRUGA DELOMA PORUŠENA. KAR SE NI SESULO, JE POSTALO PLEN POŽAROV. — OD PREBIVALSTVA V MESTU AVEZZANO, KI JE ŠTELO 14,000 LJUDI, JE OSTALO ŽIVIH LE NEKAKO 1000. — TUDI V OSTALIH MESTIH JE NAŠLO SMRT V RAZVALINAH IN OGNJU NA TISOČE LJUDI. — V OZEMLJU KATASTROFE JE BILO PROGLAŠENO VOJNO PRAVO IN VLADA JE POSLALA NA LICE MESTA VSE VOJAŠKE ZDRAVNIKE.

Rim, Italija, 14. januarja. — Nadaljna poročila, ki so dospela iz prizadetih krajev, kažejo, da je bila izguba človeških življenj vsled potresa v srednji Italiji veliko večja kot se je sprva domnevalo. Iz poročil iz Avezzano je razvidno, da znaša skupno število mrtvih nekako 20,000 oseb. Kakih 30,000 je bilo ranjenih in nad milijon ljudi je brez strehe.

V celem je bilo 77 mest in krajev popolnoma ali delno razdejanih. Okoliš potresa je večji kot se je sprva domnevalo ter obsega več kot tristo milj od ene obali do druge. Razdejanje v provinci Abruzzi spominja na najstrašnejše prizore v Mesini. Na tisoče ljudi je bilo dobesedno zmečkanih od rušečih se zidov, druge zopet je pogoltnila zevajoča zemlja, dočim so izgubili tretji življenje, ko so skušali pobegniti.

Potrjuje se, da je mesto Avezzano popolnoma razdejano. Mesto je praktično kup razvalin in le nekako 1000 oseb je ušlo usodi. Kraje v okolici je zadela ista usoda in izgube v tej majhni sekciji se ceni na 12,000 oseb.

Za sedaj so vsa rešilna dela nemogoča. Mraz, lakota in pomanjkanje zdravniške pomoči je prisililo preživele, da so pobegnili.

Z zemeljskega površja so izginili kraji Cappadocia, Ajelli in Scurcola in na tisoče jih je bilo ubitih. Med žrtvami se nahajajo uradniki v različnih krajih in vsled tega se ni moglo organizirati rešilnega dela. Veliko ljudi je vsled užitega strahu zblaznelo.

Iz srednjih in južnih provine se je odposlalo vojaštvo v ozemlje nesreče.

V Rimu se je pojavil danes zjutraj iznova potresni sunek, ki je povzročil veliko paniko. Krog desete ure je bilo čutiti precej močno vibracijo, ki je še bolj preplašila že itak razburjeno prebivalstvo. Vse je hitelo na ceste v nočnih oblekah. V kolikor se je dognalo, ni povzročil drugi sunek nikake škode.

Na stotine točk v prizadetem okraju je popolnoma odrezanih od prometa ter se domneva, da je bil potres v teh krajih najhujši. Ozemlje, prizadeto vsled potresa, se razteza zapadno od Rima proti Napolju in nato iztočno čez celi polotok.

Dočim ni obžalovati v Rimu nikakih izgub življenj, je škoda na historičnih poslopjih in spomenikih velika. Tudi v Napolju je bil potresni sunek dosti močen. Veliki stolp v Arpino, spomenik rojstnega kraja Cicerona, se je podrl ter je bilo ubitih veliko oseb. Najhujše so trpele vasi v bližini Frosinone, na sredi pota med Rimom in Napoljem. V nekaterih se je naštelo do 500 mrtvih.

Velikanska je škoda in številso žrtve v distriktu Sulmona.

V Aquila so se porušile trivdorane v bolnici in bolniki so bili pokopani pod razvalinami. Rešilni oddelki so odšli iz Napolja in Aquila v Avezzano. Ceste so pa pokrite z visokim snegom in železnica je deloma razrušena, ker so sesuli predori in mostovi.

Državni tajnik in minister za javna dela sta odpotovala danes v Avezzano, da vodita rešilna dela. Medtem pa se je odposlalo v dotični distrikt ambulance Rdečega križa. Vreme je izvanredno mrzlo in preživeli silno trpe vsled upliva mraza. Danes se je sestal kabinetni svet, da odredi vse potrebno za ta izjemni slučaj.

V razdejanem ozemlju je bilo proglašeno vojno pravo. Italijanska vlada sestavlja nataneno listo mrtvih in ranjenih, ki bo objavljena v par dneh. Železniška in brzojavna zveza je popolnoma pretrgana. Ministrski predsednik je sporočil svojim tovarišem, da je izgubilo kakih 10,000 ljudi življenje ter da je katastrofa najstrašnejša za ono v Mesini.

Kot prvi pomožni fond se je nakazalo $50,000 in vojni minister je dobil nalog naj odpošlje v prizadete kraje nadaljnih 2500 mož, opremljenih s šotori in provizijami. Med tem časom pa bodo ženijske čete skušale popraviti železniško zvezo in vsem armadnim zdravnikom se je naročilo, naj odpotujejo v prizadete kraje ter pomagajo civilnim zdravnikom, ki se že nahajajo na licu mesta.

Prvi posebni vlak z ranjenci je dospel danes v Rim. Vlada je odredila vse potrebno, da se spravi nesrečneže pod streho ter se je v ta namen vzelo v najem mnogo praznih poslopij.

Središče katastrofe je bil najbrž ugasli ognjenik Fucino v provinci Aquila. Potres je razburkal vodovje rmene Tibere, omajal vrhove Apeninov ter nagromadil veliko peska na iztočni obali. Velikanski valovi so se dvignili v Adriji in cela zemljepisna oblika dotičnega distrikta se je v 30 sekundah tako izpremenila, da jo je komaj mogoče spoznati.

Mladi italijanski kočijaž, ki je par minut pred potresom zapustil Avezzano, je na kratko opisal svoje doživljaje, ko je dospel danes v Rim. Prvi pojav so bili njegovi konji, ki so naenkrat obstali ter se pričeli tresti po celem životu.

Takoj nato je bilo čuti zamolklo grmenje, slično ropotanju vlaka, ki vozi preko železniškega mosta. Nato so se sesule pečine v kamenolomu, ki se je nahajal v bližini.

Iz Avezzano je bilo čuti obupne krike ljudi in ropotanje rušečih se hiš. Mesto je bilo zavito v oblak prahu in dima in bilo je videti kot da se dvigajo iz zemlje beli oblaki dima. Kočijaž se je hotel vrniti v Avezzano, a ni mogel. On in njegovi konji so bili kot oslepljeni od prahu.

Kmalu je zapazil preživele, ki so skušali priti iz mesta. Mnogi so bili težko ranjeni ter so se vlekli skozi oblake dima. Drugi so bili tako oslabljeni, da so se zgrudili na sredi pota. Cilj beguncev je bila železniška postaja, ki je bila kmalu polna obupanega občinstva.

Nobeno pero ni v stanu popisati strašnih prizorov, ki so se završili ob priliki te strašne katastrofe, ki je prinesla brezmejno gorja neštetim družinam ter užalostila celo deželo.

London, Anglija, 14. januarja. V nekem poročilu iz Rima se glasi, da presega včerajšna katastrofa ono v Mesini. Neki mestni uslužbenec v Avezzano, eden preživelih, je izjavil, da se nahaja med mrtvimi podprefekt in njegova družina, nadalje vse uradništvo prefekture, sodnije, župan in vsi občinski svetniki.

Dotični uslužbenec se je nahajal v momentu katastrofe na cesti. Zdelo se mu je, da je vse razpadlo v prah. Velikanski oblak prahu se je dvignil iz razvalin ter zastrnil ozračje. Preživeli v Avezzano so se zbrali na Porlonia trgu. Nihče ni mogel pomagati, deloma radi zavžitega strahu, deloma raditega, ker je bilo nemogoče priti do ponesrečenih.

Denarje v staro domovino.

Promet z Avstrijo se je toliko zboljšal, da zopet pošiljamo denar v staro domovino. V slučaju, da bi se razmere pozneje na kak način predrugačile, in bi se denar ne mogel izplačati določenim osebam, bodemo istega vrnili pošiljateljem.

V sedanjem položaju pa ni zaželiti, da bi denar dospel v roke naslovljenca tako hitro, kakor preje v normalnem času, ker vsakdo ve, da sedaj potrebujejo pisma v Evropo, ali iz Evrope sem 22 do 25 dni in v približno tem času bode denar v stari domovini tudi izplačan.

Cene:

K	$	K	$
5....	1.10	100....	20.00
10....	2.10	110....	22.00
15....	3.10	120....	24.00
20....	4.10	130....	26.00
25....	5.10	140....	28.00
30....	6.10	150....	30.00
35....	7.10	160....	32.00
40....	8.10	170....	34.00
45....	9.10	180....	36.00
50....	10.00	190....	38.00
55....	11.00	200....	40.00
60....	12.00	250....	50.00
65....	13.00	300....	60.00
70....	14.00	350....	70.00
75....	15.00	400....	80.00
80....	16.00	450....	90.00
85....	17.00	500....	100.00
90....	18.00		

TVRDKA FRANK SAKSER
82 Cortland St., New York, N. Y.

Opozarjamo na oglas glede "KOLEDARJA" na drugi strani lista.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado	$3.00
" pol leta	1.50
" leto za mesto New York	4.00
" pol leta za mesto New York	2.00
" Evropo za vse leto	4.50
" " " pol leta	2.55
" " " četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.

Pri spremembi **kraja** naročnikov prosimo, da se nam tudi **prejšnje bivališče** naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

"Avstrijsko stališče" in ljubljanski "Slovenec".

—o—

Ljubljanski "Slovenec" je priobčil dne 12. decembra p. l. članek, ki zasluži splošno pozornost in ki je obenem dokaz, da **so se pričele izpolnjevati naše bojazni glede bodočih razmer v Avstriji.** V članku je naprej napisanih nekaj stavkov o tradicijonelni in neomajni zvestobi Slovencev in avstrijskih Slovanov spoh do Avstrije in do Habsburžanov. V vojni je sorazmerno največ slovanskih vojakov in ti delujejo sedaj na to, da dobi vladarska krona novih "biserov". Avstrija je tudi domovina Slovencev — se glasi v članku — in ne le Nemcev in Madžarov in Slovani žrtvujejo primeroma največ krvi.

V članku pa se glasi naprej dobesedno: "**Toda ko teče toliko slovanske krvi za slavo Avstrije in Habsburžanov, ko odhajajo vedno novi slovanski vojaki na bojišča,** da se borijo za neodvisno bodočnost Avstrije in slavo habsburške hiše, se najdejo na našo veliko žalost ljudje, **ki smejo javno in neovirano zagovarjati misel, da se po boju prostovoljno odrečemo absolutni neodvisnosti** Avstrije in vladarske hiše ter se zadovoljmo z vlogo, ki jo imajo sedaj posamezne nemške države in vladarske hiše pod vodstvom pruskega kralja. Mi odgovarjamo na to: Avstrija nad vse, kakor za nas, tako tudi za druge narode.

Obžalujemo vznemirljiv nastop **nezrelih fanatičnih elementov** in pričakujemo, da v bodoče onemogoči njih javno nedomoljubno vplivanje na širje kroge. V interesu Avstrije in Habsburžanov si ne damo vzeti pravice, da bi tega odkrito ne izrekli in ne glede na levo ali desno povdarjali avstrijskega stališča."

Tako torej! Le prerano se je pričelo izpolnjevati, česar smo se najbolj bali: Velenemška propaganda je vrgla krinko raz obraz ter pričela javno delovati za to, kar ji je bilo pri srcu že desetletja. V neštetih člankih smo poudarjali, da bo prišlo do tega in v resnici je prišlo. Avstrija se je zvezala z Nemčijo, da uniči balkanske narode in oslabi Rusijo. Za to bo pa zahtevala Nemčija bogato plačilo: Neodvisnost Avstrije in zasužnjenje avstrijskih, nenemških narodov.

Zloglasni most do Adrije ni bila bajka, — bila je živa resnica. V Ljubljani so imeli pred leti nemškutarji klub, ki je bil naravnost veleizdajalski, seveda z avstrijskega stališča. Temu klubu so pripadali nemškutarji, ki so sedaj v najvišjih državnih službah, kot naprimer sedanji predsednik deželnega sodišča v Ljubljani Elsner, dvorni svetnik Schneditz in cela vrsta drugih skrivnih oboževalcev Prusije in nemškega cesarja. Ko so prišli tem tičkom na sled, je hotel ljubljanski "Slovenski Narod" objaviti celo zadevo, a je opustil to, ko so prišli gospodje osebno v uredništvo ter prosili za pardon.

Kar je cvetelo tedaj na skrivnem, se razvija sedaj javno. Na veliko žalost slovenskih avstrijskih patriotov smejo ti ljudje javno in neovirano zagovarjati misel, da se po boju prostovoljno odreče Avstrija neodvisnosti ter postane vazalna država Prusije pod vodstvom pruskega kralja. **Javno in neovirano!** Kaj pa pomeni to? — To pomeni, da tudi vladni krogi v Avstriji simpatizirajo s to idejo in žele, da bi se uresničila. Odločilni krogi so torej pruskega, ne pa avstrijskega mišljenja ter bi rajše videli, da bi postala Avstrija danes zvezna nemška država kot pa jutri. Vse za Nemčijo, nič za Avstrijo in Habsburžane. Medtem ko zaprejo vsakega, ki si upa ziniti besedico v prilog Rusov ali Srbov, smejo velenemški patrioti neovirano širiti njih prepričanje in vladni krogi jim gredo celo na roko. Veleizdajalce je le Slovan, Nemec pa ne, dasiravno je on veliko bolj nevaren obstoju sedanje neodvisne Avstrije.

Vspričo tega se nam resnično smilijo ljudje, ki se še vedno potezajo za Avstrijo. Stari cesar ne ve, kaj se godi krog njega. On ne ve, da ga hočejo njegovi najintimnejši svetovalci in prijatelji spraviti ob cesarstvo. Avstrijski cesar — vazal Prusije! Res žalostna ironija usode!

Dopisi.

—o—

New York, N. Y. — Kot že znano, je priredilo naše Slovensko samostojno bolniško podporno društvo v oktobru 1914 svojo letno veselico "Vinsko trgatev", katere čisti dobiček je bil določen "Skladu za najbednejše med bednimi", katerega ste ustanovili kmalu po izbruhu vsestranskega evropskega klanja. Čisti dobiček te naše prireditve znaša $216.63, društvo sv. Jožefa iz Brooklyna nam je pa doposlalo za sklad $100.00, toraj znaša skupna svota $316.63, katero Vam v gotovini prilagamo. Članstvo obeh društev je bilo v splošnem mnenja, da bo postala beda na Slovenskem po končani vojni mnogo občutnejša kot je pa sedaj, ker šele tedaj, ko ne bodo vdove in sirote dobile več nikake državne podpore, bo podpora ameriških slovenskih delavcev dobrodošla. Vsled tega se je tudi pri obeh društvih sklenilo, naj se goriimenovani znesek nakaže šele po dokončani vojni, in sicer po možnosti naravnost v one kraje na Slovensko oziroma onim, ki so podpore **najbolj** potrebni. Nikakor se pa društva ne strinjajo s tem, da bi se denar kedaj več odposlal na vlado, ki ni bila in nikdar ne bode pravična v deljenju podpore. Pri razdelitvi podpore naj bi se oziralo na one okraje, odkoder je večina greater-newyorških Slovencev doma. Blagovolite nam potrditi resničen sprejem goriomenjenega zneska. Z rodoljubnim pozdravom in spoštovanjem za odbor obeh društev pooblaščenca: Jos. Pogachnik, Jos. Cvetkovič.

Blaine, Ohio. — Kdor pazno zasleduje poročila o delavskih razmerah, vidi, da so zelo slabe. No, o tem mi ni treba poročati, ker so tukajšnji rojaki na štrajku že od 1. aprila pr. l. Vsa posredovanja za sporazum so bila dosedaj brez uspeha. Delavci ne odnehajo niti za las od svojih upravičenih zahtev. Kapitalisti pa nočejo razumeti, da je delavec ravno tako opravičen do življenja kakor so oni sami. Sedaj v sredi zime nameravajo iztirati ljudi iz kompanijskih barak in odpreti takozvani "open shop", to se pravi, da oni ne upoštevajo več unije ter da bodo pričeli obratovati s skebi. Vrhutega so pa še tako nesramni, da so se izrazili, da imajo stari delavci stavkarji prednost pred drugimi, seveda se potem o kaki uniji ne bi smelo nič slišati. Upam, da se noben stavkar ne bo odzval temu, pozivu, saj nas naša unija po svoji moči podpira. — Slučajno mi je prišlo v roke par številk "Am. Slovenca". Žalostno je, da je list, ki nosi ime Slovenec in povrhu še katoliški, očiten izdajalec svojega naroda, če ne bi sprejemal takih podlih dopisov v svoje predale. V prvi vrsti so vzeli gg. dopisniki na muho G. N., ki je tako predrzen, da si upa poročati resnico, katere v A. Sl. zaman iščeš. Naj bolj se repenči neki F. V., ki pravi, da je Avstrija katoliška, Rusija in Srbija sta pa pravoslavni. To se mu zdi silno velik razloček. Ali niso Nemci druge vere kot Slovenci? Avstrijo sedaj vladajo v Berolinu in ne na Dunaju. Neki L. K. pravi, da so zavezniki vprizorili vojno. Prijatelj, kako si prišel na to neumno misel? Morda ti je to razložil urednik A. Sl., ali si pa dobil telegram naravnost z Dunaja? Gotovo nisi bral v G. N. priobčene bele knjige, v kateri so se Anglija, Francija ter Rusija popolnoma opravičile. Zakaj nista storila istega Avstrija in Nemčija? S tem sta nehote pripoznali, da sta krivi vsega zla. Dalje zdihuje o sramoti, ki jo je storil Srb vsem Slovanom s tem, da je umoril avstrijskega prestolonaslednika. Pri tem je pa pozabil, da je bil morilec avstrijski podanik in ne srbski. Obžalovanja vredno je to. Nasilnost ni še nikdar koristila, a pomniti je treba, da so bili zločinci že pri vseh narodih. Radi enega ni še ves narod kriv. Morilni napad na avstrijskega cesarja Franca Jožefa pri Dunaju je vprizoril Nemec. Pokojno cesarico Elizabeto je umoril Italijan. Kaznovali so edino le zločinca, ne pa ostalih nedolžnih, kakor se je to zgodilo s Srbi. Drugi zopet hvali Boga, češ, da imamo vladarja po milosti božji. Ta prekaša pa vso prejšnjo budalost. F. V. govori nekaj o slovenski neslogi v starem kraju. To je v resnici za obžalovati, a kdo je tega kriv? Če ti nisi pogruntal, ti jaz povem: Vse to je zakrivila avstrijska vlada. Prepričana sem, da bi Slovenci že davno dosegli svoje pravice, ko bi ne imeli toliko izdajic med svojim narodom, ki pod krinko vere v svoje strankarske namene zapeljujejo nevedno ljudstvo. Tu v Ameriki je v tem oziru bolje. Tukaj je večina Slovencev zavednih, za kar gre vsa čast slovensko-naprednemu časopisju. Pred vsem pazno berem v G. N. priobčeno "Mnenje čitateljev o evropskem položaju". Z g. J. B. se popolnoma strinjam. Dokler bo še kaj takih mož med nami, ne bo Slovenija propadla. Rojaški pozdrav vsem zavednim Slovencem in Slovenkam! — Marija Guna.

Cicero, Ill. — A. S. se je zaletel v vas, pa ste pošteno odgovorili. "Patrioti" pri A. S. si hočejo s tem pridobiti naklonjenost pri drugih Slovencih, pozabili so pa, kako so Avstrijo sami kritizirali leta 1913. Bilo je nekako v začetku junija ali koncem maja, ko je odpotoval član upravništva A. Sl. v staro domovino. Prišedši nazaj, je pisal dolge članke v A. S. Dolgi so bili tako, da so bili nekateri stavki po petdesetkrat ponovljeni. Posebno se je zanimal za avstrijsko vojaštvo in vežbališča. Pri tem je ostro protestiral proti vladi, češ, da muči uboge vojake. Pisal je: "Skoraj cel teden je deževalo, bilo je blato, ko sem si ogledal neko vežbališče. Smilili so se mi ubogi revčki, ki so morali v blato padati in tekati sem in tam. Pri tem so se pa častniki še nanje jezili in kričali: Nieder! Auf! Da, še celo kleli in suvali so jih." Takega zelja je bila "Mary Blay" kake tri tedne polna. Ne vem, ali so pozabili, kaj so pred enim letom in pol pisali, ali pa smatrajo to vežbanje hujše od vojne. Dalje pravi, da naši rojaki branijo katoliško vero. Ti presneti ljudje, kaj si še ne izmislijo! Kdo pa je napadalec katoliške vere? Kaj je Francija, v katere središču je Lurd? Kaj sta Rusija in Srbija? Kdo je prvi napadel? Naj omenim dogodek, katerega sem bil sam priča leta 1898. Nekako na jesen je obiskal grško-katoliški nadškof Kranjsko. Takrat so vsi slovenski župniki obvestili občinstvo in ga navduševali, da naj koliko mogoče častno sprejmejo in počastijo grško-katoliškega nadškofa, ki bo obenem obiskal tudi naše slovenske rimsko-katoliške cerkve. Posebno lepo je rekel neki župnik: "Pa okrasite tiste vasi, skozi katere se bo peljal presvetli. Okna na hišah naj bodo razsvetljena, v znamenje, da ljubimo Slovane in da je grška vera skoraj enaka naši." In res je bilo tako. Vse je bilo izborno pripravljeno za sprejem: Občinstvo, petje, slavospevi, častitke, govori, napisi, šolska mladina, fantje in dekleta. Škof se je pozneje sam izrazil, da takega sprejema ni še nikjer doživel. Še več! Domači župnik ga je peljal v svojo farno cerkev, pokazal mu vse svoje cerkvene reči in bil sem sam navzoč, ko mu je dal "moštranco" v roke in ga prosil, naj blagoslovi ljudstvo z Najsvetejšim. Teh dogodkov sem bil sam priča leta 1898. Tisti pa, ki je bil takrat ponesrečen pri streljanju iz topičev in oslepel na obe očesi, da še zdaj ne vidi in ne bo nikdar več, si je pa še bolj zapomnil. In zdaj vpijejo, da je katoliška vera v nevarnosti! Dragi Glas Naroda, stoj na straži in ne pusti naroda pogubiti. Škoda, da v domovini ne moreš. Pozdrav! — Naročnik.

Odlomki iz pisem iz domovine.

—o—

Šiška pri Ljubljani.

Tudi jaz sem bil tri in pol meseca na bojnem polju. Človek si niti predstavljati ne more, kaj se dogaja v dvajsetem stoletju. Na bojišču sem videl take prizore, da bi se najrajše zjokal. Pomisli, pa to niti začetek ni... Tudi Ivan je moral iti in pustiti doma štiri nedorasle otroke.

Ribnica.

...Ne smete misliti, da jaz ničesar ne vem. Meni je znano, kaj se je zgodilo na jugu. (V tem slučaju misli skorajgotovo Belgrad, katerega so Srbi zopet odvzeli Avstrijcem). O takih stvareh se ne sme nič govoriti.. Ljudje se mi grozno smilijo, ker morajo iti na bojišče. Vrne se malokdo...

Ljubljana.

V Galiciji sem se prehladil in že dolgo časa boleham. Nahajam se v šentpetrski vojašnici. Vedno mislim na svojo družino, ki strada doma. Ko sem šel v Galicijo, sem pustil doma sina, ki je bil šele tri tedne star. Žena je slabotna, jaz sem bolan. Moj Bog, moj Bog, kaj bo!

Slivnica pri Celju.

Pri nas divja nesrečna vojna, deloma kuga (kolera namreč) ter tretja sestra lakota. Na bojnem polju v Galiciji je silna draginja; 1 liter vina 2 kroni, 1 hlebček slabega kruha 3 krone, 1 škatljica žveplenk 1 krono, drugo se pa sploh težko dobi. Povsod imamo nove nabore. Letniki 1878—1890 so zdaj na vrsti. Tudi najslabši in drobni ljudje so potrjeni. Na južni strani so Avstrijci zavzeli Belgrad.

Sklad

ameriških Slovencev za najbednejše med bednimi v stari domovini.

—o—

Dosedaj nabranega $1124.41.

Nadalje so darovali:

New York, N. Y. Slovensko samostojno bolniško podporno društvo $216.63.

Brooklyn, N. Y. Društvo sv. Jožefa K. S. K. J. $100.00.

Beaumont, Pa. Ivan Žerjal $1.

Cleveland, Ohio. Frank Ambrožič $2.

Dosedaj nabranega $1444.04.

Raznoterosti.

—o—

Kako so Turki napovedali vojno pred 200 leti.

Pred začetkom vojne, ki jo je sultan Mohamed IV. leta 1682 vojeval s cesarjem Leopoldom I., je izdal sultan naslednjo do današnjega dne ohranjeno vojno proklamacijo: Po milosti našega boga, ki vlada v nebesih, razglašamo Mi, Mola Mohamed, preslavni in sploh vse vladajoči cesar Babilonije in Judeje, kralj vseh kraljev v nebesih in na zemlji, veliki kralj svete Arabije in Mavretanije, rojeni in slavno kronani kralj jeruzalemski, vladar in gospodar groba križanega boga nevernikov, Tebi, cesar rimski, in Tebi, kralj poljski, kakor tudi Vajinim podložnikom, da mislimo Tvojo deželo z vojsko napasti in da pripeljemo s seboj 13 kraljev ter 1,300,000 pešcev in konjenikov in bomo s to armado, o kateri se Tebi in Tvojim podložnikom še sanja ne, raznesli Tvojo zemljo na podkvah ter jo bomo pokončali z ognjem in mečem. Predvsem Ti ukazujemo, da nas v svojem glavnem mestu na Dunaju počakaš, da Ti bomo lahko vzeli glavo. To velja tudi Tebi, mali poljski kralj. Mi bomo pokončali Tebe, kakor tudi vse Tvoje podanike, ter spravili z zemlje vse, kar se imenuje djaur (krščanski pes). Vse, staro in mlado, bomo najprej mučili, potem pa umorili. Tvojo deželico Ti bomo vzeli, Tvoje podložnike pa pokončali. Tebi in poljskemu kralju bomo dali toliko časa živeti, da se boš prepričal, da smo izpolnili vse, kar smo bili obljubili. Toliko, da boš vedel. Napisano v 46. letu našega življenja in 26. letu naše vsemogočne vlade.

Tako pred 200 leti. In danes Avstrija in Turčija? Zaveznici.

Iz zgodovine Belgrada.

Belgrad je pravzaprav le po svoji legi in svojem gospodarskem pomenu glavno mesto Srbije, po svoji zgodovini pa nima nobenih posebnih zvez z usodo srbskega naroda, da bi imel pravico do naslova: Moskva Srbstva. Šele par desetletij je preteklo, odkar je postal Belgrad tudi politično središče Srbije. Velike zgodovinske tradicije mesta segajo daleč nazaj v dobo slavnih Nemaničev. Svoj pomen je zadobilo mesto leta 1343., ko se je Stjepan Dušan naselil ob izlivu Save v Donavo in zgradil tamkaj trdnjavo, ki jo je nazval Belgrad. Po začasni ogrski okupaciji so si trdnjavo leta 1382. Srbi zopet priborili, leta 1426. pa jo je Jurij Branković odstopil takratnemu ogrskemu kralju Žigi. Ogri so odbijali tu turške napade do l. 1521., ko se je sultanu Solimanu posrečilo zasesti mesto. Krvavi boji so se bili tekom teh 95 let pod trdnjavskim obzidjem in pri Belgradu je izvojeval leta 1456. Ivan Hunyadi svojo veliko zmago. Od 1521. do 1777. leta je bil Belgrad v turških rokah, čeprav so ga tekom tega časa enkrat (leta 1688.) osvojili Avstrijci. Leta 1717. je prince Evgen v veliki bitki pri Belgradu potolkel velikega vezirja Hatil pašo in prisilil trdnjavo h kapitulaciji, nakar je postal Belgrad po miru v Požarevcu avstrijski. Avstrijci so imeli mesto do leta 1739. Ponovno je osvojil trdnjavo leta 1789. general Laudon, a jo je moral po sklepu miru leta 1791. zopet izročiti. Mesto je ostalo potem turško s kratkim presledkom od leta 1806. do 1812. V tem času se je vršila srbska osvobodilna vojna. Leta 1806. se je Srbom posrečilo zavzeti Belgrad in ga proklamirati za sedež njihove vlade. Leta 1812. so morali Srbi mesto zopet izprazniti in tako je ostal v novoustanovljeni srbski kneževini Belgrad turška trdnjava, istotako kakor Niš. Ko so Turki leta 1834. priznali neodvisnost Srbije, so obdržali Belgrad in ga izročili šele leta 1867. knezu Mihajlu Obrenoviću, ki je imel slavnosten vhod v mesto. Od tedaj je bil Belgrad srbski.

Svetovna vojna v številkah.

Amsterdamski "Allg. Handelblad" piše: Od 1600 milijonov prebivalcev zemlje je v vojni 1000 milijonov ljudi. V Evropi znaša ozemlje vojskujočih držav 3 milijone 40 tisoč kvadratnih milj, le 810,000 kvadratnih milj evropskega ozemlja je izven vojne. V Aziji je zaseženo od vojne 9 milijonov 300 tisoč kvadratnih milj, pri tem pa so arabske puščave ne vštete. V vojnem stanju je 475 milijonov azijskega prebivalstva. Afrika je še bolj objeta od vojne kot Evropa. Od 11,700,000 kvadratnih milj pripade vojnemu ozemlju 10,500,000. V vojni je 125 milijonov Afrikancev in 137 milijonov prebivalcev. V Avstraliji je udeleženo na vojni 95 odstotkov. V Ameriki je udeležena na vojni le Canada.

Rheims skoraj uničen.

Italijanski listi poročajo: Položaj krasnega francoskega mesta Rheims je strašen. Bogata tekstilna industrija mesta je za cela leta uničena. Škoda, prizadejana mestu po nemških topovih, znaša najmanj 350 milijonov frankov.

Madžarske žene

so izročile, kakor poroča "Pesti Hirlap", domobranskemu ministru Hazaiju memorandum, v katerem zahtevajo, da se naj žene od 19. do 36. leta pokličejo v vojaško službo, kjer bi se jih zaposlilo v etapni in pomožni službi.

Povodenj v Bagdadu.

Ker je reka Tigris izstopila, je velik del mesta Bagdada poplavljen. Škoda je zelo velika. Okoli 2000 hiš je razdejanih. Avstro-ogrski konzul je daroval 200 funtov za ponesrečence.

Nakit kraljice iz Sabe.

Meseca oktobra prejšnjega leta se je mudil v Carigradu na Turškem newyorški draguljar A. Antikadian in kupil tam dva dragocena diamanta, ki imata 18.60 karatov. Pravijo, da sta bila diamanta last slovite kraljice iz Sabe. Dragulja se mu je posrečilo vtihotapiti v New York, ko ju je pa včeraj hotel prodati, so ga prijeli carinski uradniki. Plačati bo moral ogromno carino, poleg tega pa še kazen.

Prohibicija v Alabami.

Montgomery, Ala., 14. jan. — Obe zbornici zakonodaje sta sprejeli danes predlogo, ki se tiče prohibicije. Prohibicija stopi 30. junija 1915 v veljavo. V slučaju, da je governer vetira, bo sprejeta ne glede na njegov veto.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

L. Z. — Glede omenjene zavarovalnice vam ne moremo ničesar natančnega povedati. Sploh ste pa nespametno napravili, ker se niste prej informirali, če je podjetje pošteno ali ne.

DAROVI

za nesrečnega J. Zupana
v Grove City, Pa.

Brooklyn, N. Y. Frank Turnšek $1.

Grove City, Pa. Mary Drobnič $1.

Collinwood, Ohio. Louis Kepic $1.

Cleveland, Ohio. Damjan Lužar 75c, Jakob Svetina 50c.

Zupanu poslali ček za $3.75.

Iščem svojega sina JOSIPA BEČAJ. Doma je iz Tregišča, fara Sv. Vid na Kranjskem. Pred tremi leti je bival v Washingtonu. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi naznani, ali naj se sam oglasi svojemu očetu. — Andrew Bečaj, Box 32, Camp 45, Labelia, W. Va. (15-18—1)

SLUŽBO DOBI.

Iščem slovensko kuharico za "boardinghouse", ker mi je žena umrla. Mora biti sposobna v gospodinjstvu. Plača $25 na mesec.
Frank Modie,
Box 83, Brilliant, N. Mex.
(15-20—1)

NOVO! NOVO!
"SVETOVNA VOJNA".

Popis pričetka sedanje vojne s 33 lepimi slikami in velikim zemljevidom Avstro-Ogrske.

Čisti dobiček te izdaje se bode oddal "Podpornemu društvu vdov in sirot" padlih slovenskih mož v sedanji vojni.

Rojaki, pomagajte dobri stvari! Cena zvezka 25¢. Naroča se pri:
V. J. KUBELKA,
538 W. 145. St., New York, N. Y
(6-1 sred&pet)

Novoletna razprodaja.

Slovencem naznanjam, da razprodam pristni importirani dolenjski cviček po
40 centov steklenico.
Peter Keber,
1703 — 2nd Ave., New York.

NAZNANILO.

Članom društva sv. Barbare št. 16 v Willock, Pa., spadajoče v Forest City, Pa., tem potom naznanjamo, da bo izvanredna seja dne 10. februarja ob 7. uri zvečer. To pa zato, ker zamore postavno ukrepati le na delavni dan.

Kakor je vsem članom znano, si je to društvo postavilo svojo dvorano in uknjižilo na ime društva sv. Barbare. Ker se je pa kasneje dokazalo, da nobeno podporno društvo (Beneficial Society) ne more dobiti dovoljenja (licence) za držati opojne pijače, zato je isto članstvo organiziralo zabavni klub pod imenom "Willock Social Association" (okrajšava: W. S. A.) in potem pod tem imenom preskrbelo postavno dovoljenje.

Ker je pa zadnja redna konvencija društva sv. Barbare v Pittsburghu, Pa., določila, da naj vsako tako društvo, koje lastuje svoje posestvo, odstopi prejkomogoče od društva sv. Barbare, radi tega so tu bivajoči člani sklenili, da se to posestvo prepiše od postaje št. 16 na Willock Social Association, pod pogojem, da W. S. A. plača društvu sv. Barbare št. 16 $100 (sto dolarjev) odkupnine in da ima društvo postaja št. 16 pravico seje obdržavati in tudi v drugih slučajih brezplačno uporabljati prostore za dobo desetih let.

Vsak član postaje št. 16 je lahko član W. S. A., kateri je pristopil k društvu sv. Barbare št. 16 do oktobra meseca leta 1913, ako plačuje redno mesečnino, kakor jo klub določa. Kateri noče plačat, je lahko član samo društva sv. Barbare in opravičen do dobrodelnosti, katere to društvo deli.

Torej udeležite se seje vsi člani brez izjeme, ker pozneje se ne bo moglo prav nič prenarediti.

Predsednik: Lovrene Dolene.
Tajnik: Anton Sotler, Box 212.
Zastopnik: Alojzij Mirt.
(14-16—1)

Išče se JERNEJ GREGORIČ. Doma je iz Prvačine pri Gorici. Rad bi zvedel za njegov naslov. Če kedo izmed rojakov ve, ga prosim, da ga mi naznani, ali pa naj se sam javi. — Anton in Joseph Gregorič, 1843 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.
(14-15—1)

Obrnite promet na svojo stran

Ob nobenem drugem letnem času ni razsvetljeno izložbeno okno bolj zaželjivo kot sedaj, Vsak, kdor pride mimo, je mogoči kupec — seveda privabljen k oni prodajalni, koje izložbena okna in notranjost je najbolj razsvetljena

Nobena razsvetljava pa ne služi v ta namen tako varno, ekonomski in popolno kot ravno električna. Električno razsvetljene prodajalne žanjejo bogato žetev. Ako ni vaša prodajalna, — posebno pa okno — električno razsvetljena, obiščite najbližjo podružnico Edisona, kjer se vas bo naučilo kako obrniti nase polni delež prometa

The New York Edison Company
At Your Service

General Offices: Irving Place and 15th Street
Telephone: Stuyvesant 5600

Branch Office Show Rooms for the Convenience of the Public

424 Broadway	Spring 9890	*124 W 42nd St	Bryant 5262
126 Delancey St	Orchard 1960	*151 E 86th St	Lenox 7780
10 Irving Pl	Stuyvesant 5600	*27 E 125th St	Harlem 4920
		*362 E 149th St	Melrose 3340

*Open Until Midnight

Night and Emergency Call Madison Square 6001

Dr. Josip V. Grahek.
EDINI SLOVENSKI ZDRAVNIK V PENNA.
Zdravim vse bolezni moške, ženske in otročje.
841 East Ohio St., [Allegheny] N. S. Pittsburg, Pa.
Nasproti "Hotelu Pavlinca — Kar štev. 1, 2, 3 in 4 vozijo ravno moje diva.

Po znižani ceni!
Amerika in Amerikanci.
Spisal Rev. J. M. Trunk
je dobiti poštnine prosto za $2.50. Knjiga je vezana v platno in za spomin jako prilična.
Založnik je imel veliko stroškov in se mu nikakor ni izplačala, zato je cena znižana, da se vsaj deloma pokrijejo veliki stroški.
Dobiti je pri:
Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, O.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUŽE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421—7th St., Calumet, Mich.
PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN VOGRICH, 444—6th St., La Salle, Ill.
JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.
JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28. St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308—6. St., Rock Springs, Wyo.
GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, štv. 1, Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, štv. 2, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, štv. 114, Ely Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisme od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Prvi odlikovanci 17. pešpolka. V prvem boju, ki ga je 17. pešpolk imel, se je s svojo hrabrostjo, neustrašenostjo in s spretnim vodstvom dveh podrejenih mu vodov izkazal štabni narednik Edvard Delak. Podrejene mu vode je v najhujšem navskrižnem artilerijskem ognju tako spretno vodil, da ni imel le malo izgub, ampak je tudi zajel večje število sovražnikov ter jih prepodil iz utrjenih postojank. Vstrajal je v svojo četo na odkazanem mu mestu 4 dni ter šele na povelje odšel na drugo mesto. Za te svoje čine je bil odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo I. reda. — Štabni narednik Rudolf Jerše je v istem boju z naskokom vzel dve sovražni strojni puški in ujel nad 30 sovražnikov. Odlikovan je bil istotako s srebrno hrabrostno svetinjo. — Polkovni trobentač Mihael Pečaver je, dasi že ranjen, še vedno vstrajal na svojem mestu ter dovažal v bojno črto strelivo in kruh. Ob neki taki priliki je bil napaden od večjega oddelka sovražnikov, toda posrečilo se mu je v varnost pripraviti najprej municijske vozove ter potem le z nekoliko vojaki prepoditi po številu močnejšega sovražnika. Za ta čin je bil odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo.

Pogreša se Ignacij Čudovan, korporal 27. domobranskega pešpolka, 4. stotnija. Kot ranjenec je bil odpeljan s severnega bojišča in od tedaj so izostala vsa poročila o njegovi usodi. Po njem poizveduje njegova sestra Marija Čudovan v Ljubljani. — Pogreša se Blaž Podbevšek, 27. domobranskega pešpolka, 2. marš bataljon, 7. stotnija. Zadnje pismo je pisal 30. septembra. Po njem poizveduje njegova žena Josipina Podbevšek v Ljubljani.

Iz ruskega vjetništva je pisal svojemu očetu tudi že za mrtvega proglašeni Josip Jenko Babičev iz Zgornjega Brnika, bivši uradnik Zveze slovenskih zadrug v Ljubljani. Nahaja se v Tjumenu, v Tobolski guberniji v Sibiriji. Vjet je bil na črti Przemysl-Krakov dne 16. oktobra. Na kraj določbe je prispel dne 16. novembra.

Maša zadušnica. Za na južnem bojišču padlega vladnega računskega oficijala in poročnika Ivana Pavšiča se je darovala v križanski cerkvi v Ljubljani maša zadušnica. Božji službi je prisostvoval deželni predsednik baron Schwarz z uradniki deželne vlade in finančnega ravnateljstva. Obilna udeležba pač priča, kako priljubljen je bil ranjki ne samo pri svojih kolegih, ampak tudi pri svojih predstojnikih.

Kolera. Bakteriološko so dognali pri vojaškem vozniku Karlu Ringelbauerju iz Staudacha pri Hartbergu kolero. Oddali so ga v bolnišnico na Ljubljanskem polju.

Iz davčne službe. Davčni praktikant Josip Trtnik je imenovan za davčnega asistenta v XI. činovnem razredu.

Požari. Dne 8. dec. je začel goreti skedenj posestnice Ivane Možinove v Daljni vasi pri Rudniku. Gasilci iz Škofeljce so omejili ogenj. Škode je nad 900 K. Dva dni pozneje je začelo goreti v zapuščeni hiši Frančiške Možinove. Škode je 1200 K. Najbrže je bilo v obeh slučajih zažgano.

Nesreče. Desetletni rejenec in pastir Vladislav Škofic je imel opraviti s svojim gospodarjem Jakobom Gabrom v Vnanjih goricah pri slamoreznici. Vtaknil je po neprevidnosti desno roko med valjarje, ki so mu zmečkali štiri prste, palec pa popolnoma odtrgali. — Ko je Avgust Šiler, gostilničarjev sin v Zaspu, doma snažil nabit samokres, se mu je sprožil in mu je projektil obtičal v dlani leve roke.

Nevarna tatova. Fran Pucihar iz Šmarja je zadnji čas kradel po domačem kraju; nekemu mesarju je ukradel svinjsko glavo, ki jo je potem skuhal v nekem gozdu in pogostil več fantov. Na Viču je ukradel v neki mesnici 12 kron. Tam so ga prijeli in izročili dež. sodišču. Bil je že večkrat zaradi tatvine kaznovan. — Vinko Lustrek iz Št. Vida nad Ljubljano je šele 19 let star, pa ga že poznajo razna sodišča, kaznilnica v Mariboru in prisilna delavnica mu je prišla sedaj na vrsto. Fant je svojo "karijero" začel z goljufijo. Pritepel se je k nekemu posestniku in mu natvezil, da je knežji sin, da se je pa izgubil in ga njegov bogati oče-knez že išče in bo vse dal, samo da ga najde. Kmetič se mu je vsedel na te limanice ter mu dajal denar, hrano in stanovanje. Ko pa mu je odštel nekoč skupaj 80 kron, je "plemenitaš" izginil. Za to je dobil mesec dni zapora. To ga pa ni poboljšalo. Kmalu zopet, ko je bil prost, je izmaknil nekaj stotakov, za kar so mu naložili na grbo 7 mesecev in ko je zopet te prestal, je v Radovljici ukradel 1600 kron, katere je na Ogrskem v kratkem zadihal, a ko je bil nato prijet, je dobil pri ljubljanskem sodišču 1 leto zapora, katerega je prestal v kaznilnici v Mariboru, za nameček pa še prisilno delavnico, v katero so ga sedaj odtirali. Pa mislite, da je malopridnež sklenil, da se bo poboljšal? Ne, nasprotno. Svojemu znancu je pred slosom pravil, da komaj čaka, da bi bil zopet prost, in to zato, da bo zopet kje "sunil" par tisočakov. Znanec, pošten fant, ga je potolažil, da če bo tako delal, pride še na vislice.

Poročila sta se v Idriji Joško Šraj, trgovec, z Marico Kobalovo.

ŠTAJERSKO.

Umrl je v Gizelini bolnišnici v Celju vojak 97. pešpolka Ivan Albrecht, vodja mlekarne v Trnovem na Notranjskem. Bil je na bojišču ranjen v desno roko. Tekom zdravljenja se mu pa je zastrupila kri in na posledicah je umrl. Pokopan je bil na mestnem pokopališču v Celju z vojaškimi častmi.

Pogreša se Ivan Tome, vojak 87. pešpolka, 6. stotnije, ki se je boril na severnem bojišču. Že od 16. avgusta ni dal nobenega glasu od sebe. Po njem poizveduje njegov oče Matevž Tome v Trbovljah.

Oproščen je bil pred domobranskim sodiščem v Mariboru 22letni geometer Bulat iz Zadra v Dalmaciji.

Ranjenci. Z južnega bojišča je dospelo v Celje 490 ranjencev, po večini Madžarov, Hrvatov in Čehov. Spravili so jih v razne vojaške bolnišnice po mestu.

Umrla je v Sevnici v 52. letu starosti Ivana Krulej, soproga znanega narodnega gostilničarja in posestnika.

Umrl je v Št. Jurju ob J. žel. v cvetu mladosti pravnik Juro Rajh, brat dr. Jakoba Rajha, odvetnika v Gradcu, in dr. Štefana Rajha, odvetnika v Kočevju.

Umrl je v Slov. Bistrici pekovski mojster Janez Čaks.

Električni tok ga ubil. Iz Vitanja poročajo: Ponoči od 8. na 9. decembra je prevrgel vihar dva droga dobruske elektrike. Zjutraj je šel čez žico kmet Jernej Ulipi, ki je bil namenjen v Celje. Močan električni tok ga je pri priči ubil.

O utopljenki v Savi pri Brežicah se je izvedelo, da je identična s hčerjo Pavla Drobeša, posestnika iz Žav, z imenom Katarina. Dva dni pred smrtjo je še stanovala pri posestnici Ivani Kušarjevi v neki podstrešni sobi. Tja je prišla njena mačeha, s katero sta se sprli in ji je grozila z zaporom, ker ji je baje vzela prstan in malo sukna. Nesrečnica je svojcem pisala razglednico, s katero se od njih za vedno poslavlja. Od tega časa ni bilo več slišati o njej.

V konkurz je prišla v Ptuju trgovka z usnjem Marija Pirich.

V konkurz je prišel v Gradcu trgovec z raznimi muzikaličnimi aparati, Neuherz.

Savinja je zelo narasla vsled neprestanega deževja zadnjih dni.

KOROŠKO.

Iz ujetništva v Sibiriji. Neki vojak domobranskega pešpolka je poslal sledeči zanimivi dopis iz Pavlodarskega Ujezda, kjer se nahaja v ruskem ujetništvu. Piše: V Galiciji smo bili prideljeni armadi, ki je imela nalog, da prekorači rusko mejo v radomski guberniji. Prednje čete armade so tvorili češki polki. Ko smo prekoračili Vislo v ljublinski guberniji, nam je bila določena smer proti mestu Opolu. Na tem pohodu je že prihajalo do manjših spopadov med prednjimi stražami in ni bilo dneva, da ne bi bilo ranjencev. Tretjega dne, ko smo prekoračili Vislo, smo se ravno pripravljali na prenočitev v nekem gozdu pred Opolom, kar nas je presenetila kozaška patrulja. Izstrelili smo nekaj strelov na kozake in ti so začeli bežati. Mi pa smo udarili za njimi in bili smo prepričani, da bodo to prvi naši ujetniki. Naenkrat pa se je začel za nami sumljiv šum in istočasno se je oglasilo streljanje strojnih pušk. Predno smo se mogli dobro zavedati, kaj je pravzaprav, so nas že obkolili bradati možaki, ki so se nam prav odkritosrčno smejali v obraz. Bili smo zajeti in odvedli so nas med ruske vojake. Prvo noč smo prespali v nekem skednju, drugo jutro pa so nas odvedli na železnico. Tisti dan smo se precej udobno udobno peljali v Moskvo, kjer smo se popolnoma odpočili. Zjutraj so nam naznanili, da odidemo v Nižni Novgorod, odtam pa v Samaro in dalje v Omsk. Na tej vožnji se nam je pripetila strašna železniška nesreča. V Safranovem je zadel naš vlak v drug vojaški vlak, in sicer zato, ker so bila izogibala napačno postavljena. Učinek trčenja je bil grozen. Šest voz je bilo popolnoma razbitih in pod razvalinami voz se je nahajalo veliko število mrtvih in ranjenih. Od ujetnikov je ostalo 16 mrtvih in 35 ranjenih. Mrtvi so bili pokopani z vojaškimi častmi, ranjenci z drugimi ujetniki so nastopili nadaljno pot v posebnem vlaku. Ostanek potovanja smo preživeli v smrtnem strahu, da ne bi se pripetilo ponovno trčenje ob velikanskem prometu, ki smo ga opazovali na vsaki postaji. Srečno smo dospeli v Omsk. Ko smo izstopili iz vlaka, so nas porazvrstili in tedaj sem šele mogel presoditi vse število ujetnikov. Češki vojaki so bili v znatni večini. Nato smo odkorakali k pristanišču parnikov. Prebivalstvo nas je začudeno gledalo in zdelo se mi je, da ne more pojmiti, kam gremo in kaj bomo delali tamkaj. Po dvadnevni vožnji s parnikom smo prišli končno tjakaj, kamor smo bili namenjeni, v Pavlodarski Ujezd, mesto ob sibirski meji, ležeče ob desnem bregu kalne reke Irtiša. Mesto ima 8000 prebivalcev, med njimi okoli 1500 Kirgizov, ki žive večinoma po nomadsko, in 1400 mohamedancev. Prebivalstvo se bavi večinoma z živinorejo. Domača obrt se bavi z obdelovanjem dlake in kož. Goji se tudi tobak. Razen reke Irtiša nima Pavlodarski Ujezd nobene reke. V okolici je nekoliko jezer, na nesrečo s slano vodo. Voda v nekaterih jezerih je zdravilna. Na potovanju smo pretrpeli veliko, sedaj pa imamo mir. Za obed imamo zeljnato ali krompirjevo juho, 18 dek mesa in kaše. Zvečer govejo juho in 14 dek mesa ter za ves dan kruha. Zime ne čutimo, toda pitne vode primanjkuje. Rusi pijejo vodo iz reke, katere so navajeni. Ujetniki obolevajo po tej vodi, ker je grozno kalna. Podnevi hodimo k reki, kjer premetavamo z lopatami pesek. Za to dobivamo na dan 25 kopejk (12½c po ameriškem kurzu). To delo opravljamo radi. V mesto smemo le v spremstvu šaržev. Zamenjal sem si v mestu avstrijski denar, toda dajejo za krono samo 20 kopejk (10c), kar je zelo malo. Za zabavo igramo šah. Figure za šah smo si napravili iz kruha. Kapitan nam je dovolil, da smemo za kratek čas loviti ribe, ki jih je v reki veliko in ki so nam prava slaščica. Godi se nam čisto dobro, a vendar bi bili rajši doma. Od Pavlodarskega Ujezda do Omska ni mogoče priti nego s parnikom; če reka zamrzne, ne moremo nikamor. Dnevi minevajo počasi in mislimo na dom. Toda vrnemo se pa vendarle.

PRIMORSKO.

Tisti, ki imajo kratke hlače in pero za kapo. Goriški "Novi Čas" objavlja to-le pismo vojaka 27. pešpolka: "Naša armada, dasi manjša kot ruska, je pa toliko bolj hrabra in pogumna. To se je najbolj videlo, ko smo napravili "šturm", ko smo naskočili sovražnika z bajoneti. Naš planinski polk št. 27 je bil sedaj prvič v vojski in se je posebno odlikoval. Pozna se, da so zraven skoro sami Slovenci. Ko smo z bajoneti naskočili Ruse, so se ti branili le malo časa, navadno so zbežali. Naš polkovnik nam je pravil pozneje, da je izvedel od ujetnikov, da se Rusi najbolj boje tistih s kratkimi hlačami in peresi za kapo. Strelske jarke smo imeli od Rusov le par sto metrov proč. Rusi iz pušk jako slabo streljajo, vedno previsoko. Neki ujeti ruski častnik je rekel našemu: "Vaši pa res dobro streljajo; če že prva krogla ne zadene, druga pa gotovo." — Kakor se človek vsemu privadi, tako smo se privadili tudi sovražnim kroglam, ki so se vsipale včasih kot toča. Vendar pa se je pogosto čulo iz strelskih jarkov moliti rožni venec, kar se doma v kosarni nikdar ni zgodilo.

HRVAŠKO.

Umrl je v Zagrebu slavni hrvaški komponist Ivan pl. Zaje v 81. letu svoje starosti. Z njim je legel v grob eden največjih predstaviteljev hrvaške in jugoslovanske kulture, prvak naše godbene umetnosti, najplodnejši muzik našega slovanskega juga.

Kje je MARIJA LUDVIG, rojena Zalar? Doma je iz Rakitne pri Borovnici. Za njo bi rada zvedela njena sestra: Annie Lampe, 1680 E. 33. St., Lorain, O. (14-16—1)

Kje je JOSIP BARICH? Doma je iz Vrha pri Vinici na Dolenjskem. Zadnjo dopisnico je pisal iz Duluth, Minn., meseca avgusta, potem ni več glasu od njega. Po njem poizveduje njegov brat Math. Barich. Če kdo izmed rojakov ve za njega, prosim, naj mi blagovoli naznanit njegovo bivališče, za kar se že vnaprej zahvaljujem, če pa sam bere ta oglas, naj se javi na: Math. Barich, P. O. Box 500, Butte, Mont. (14-16—1)

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR za leto 1915

Sedaj smo začeli razpošiljati naš Koledar za leto 1915 onim, ki so nam že poslali naročnino. — Letošnji koledar je izvanredno zanimiv ter vsebuje med drugim številnim čtivom tudi znamenito razpravo načelnika tajne službe Združenih držav, Williama J. Flynna: "ČRNA ROKA IN NJE DELOVANJE", v kateri popisuje pisatelj resnično zgodbo, kako je s svojimi pomočniki zasledoval in konečno ugonobil zločinsko družbo, ki živi od izsiljevanj, ponarejanj in zavratnih umorov. Že sama ta povest je vredna male svote. Poleg tega je še nebroj drugega zanimivega, poučnega in zabavnega čtiva. Prepričani smo, da bo letošnji Koledar izvanredno ugajal našim čitateljem. **Cena: 30c.**

Ker je vsled uvedbe paketne pošte poštnina za Koledar različna, veljajo za posamezne države sledeče cene:

Koledar stane 30 centov s poštnino vred za sledeče države:

Connecticut, Rhode Island, Delaware, District of Columbia, Maryland, Massachusetts, New Jersey, New York, New Hampshire, Ohio, Pennsylvania, Vermont.

Koledar stane 35 centov s poštnino vred za sledeče države:

Alabama, Maine, Florida, Georgia, Arkansas, Illinois, Indiana, Louisiana, Iowa, Oklahoma, Kentucky, Kansas, Michigan, Minnesota, Mississippi, Montana, North Dakota, South Dakota, North Carolina, South Carolina, Nebraska, Tennessee, Virginia, West Virginia, Wisconsin.

Za še bolj oddaljene države stane Koledar 40 centov s poštnino vred. — Te države so:

California, Washington, Oregon, Nevada, Arizona, Colorado, New Mexico, Wyoming, Utah in Idaho.

V naši podružnici Frank Sakser, 6104 St. Clair Ave., Cleveland, O., pri L. Balantu v Barbertonu, O., in pri Frank Lebenu v Forest City, Pa., pri Charlesu Zgoncu in pri Jakobu Petrichu v Chisholm, Minn., pri Chas. Karlingerju, 3942 St. Clair Avenue, Cleveland, O., pri Antonu Kikelj, 1116 Franklin Ave., Youngstown, Ohio, pri Ivanu Pajku v novi zlatarski trgovini nasproti Conemaugh pivovarni na Chestnut St., Conemaugh, Pa., se prodaja naš Koledar po 30 centov.

Kdor naroči Koledar, naj se ozira na te cene.

Naročite ga pri:

SLOVENIC PUBLISHING CO 82 Cortlandt St., New York City

HARMONIKE

bediši kakoršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo želi brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL

1017 E. 62. St., Cleveland, Ohio.

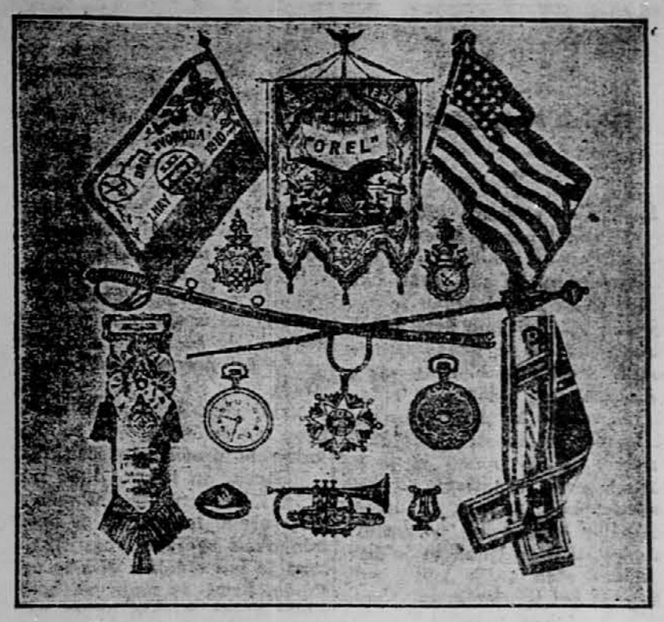

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandero, zastavo, regalije godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verižico, priveske prstan itd., ne kupite prej nikjer, da tudi mene zastonj vprašate. Uprašanje Vas stane le 2c. pa si bodete prihranili dolarje.

Cenike, več vrst pošiljam brezplačno. Pišite pon.

IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa. Box 328.

POZOR! POZOR! POZOR!

Edino te vrste slovensko podjetje v Ameriki.

Moderna brusilnica in trgovina

v kateri imam na izbero najboljše šivalne stroje po najnižjih cenah.

Poleg tega imam največjo zalogo importiranih, kakor tukajšnjih britev, škarij, nožev, strojev za rezanje las in vsakovrstno drugo brivno in rezalno pripravo.

Nadalje brusim britve, škarje, nože in vse drugo rezalno orodje. Popravljam puške, samokrese in druge različne stvari. Popravila kakor postrežba točna in zanesljiva po najnižjih cenah. Se priporoča

Karol Bauzon

5806 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Novo stensko mapo cele Evrope.

Cena ji je $1.50.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepričal, da dospejo denarne pošiljatve tudi sedaj zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljatve v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino.

100 K velja sedaj $20 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Bluza.

—o—

Spisal **Josip Ribičič.**

—o—

I.

Železniški asistent Alojz Muha je preštel bankovce svoje prve plače ter se odločil, da se oženi. Neveste mu ni bilo treba iskati, ker jo je imel izbrano že izza dijaških let. Sedmo šolo je obiskoval, ko jo je nenadoma zagledal. Postal je gluh za vse opazke sošolcev, odločno je poteptal vse vabeče izkušnjave in krenil na pot solidnosti tudi glede karijere. Kajti komaj jo je bil spoznal, se je že poslovil od vseh visokoletečih nad in se odločil poiskati si službo koj po maturi. Da ga tudi Olga ljubi, to je čital v njenih očeh tistih lepih, velikih — in čul iz njenih ust, "onih malih, z rdečico vabečih." — Bil je srečen in prepričan, da se ta sreča ne bode zmanjšala v zakonu, ampak še povečala. Če mu je tožil kak zakonski mož o velikih težavah in mu govoril o nepremišljenih korakih mladine, se je navadno nasmehnil ter pošepnil svoji Olgi na uho: "Zakaj se pa ženijo, ki so jim ideali in ljubezen španska vas? Kajti malo je ljubezni v njih, če jo je materijalizem zmagal. Kako more hleb kruha ali manjkajoča prikuha odtehtati pravo ljubezen? Kako se more tista velika in sveta želja izpremeniti v kes? Kako morejo vsi zakladi tega sveta zmagati le za hip tisti veliki tempelj, ki smo si ga sezidali v svoji mladosti in ki hrani naše najsvetejše: naše ideale, naše upe, vso našo dušo? Vso svojo mladost smo zidali svetišče, ali ga more kupiti in si ga osvojiti suho zlato? O, Olčica moja, ali za more?"

In Olčica, ki se je vsakokrat globoko sklonila in uprla svoje oko nekam v tla, vsa v mislih, je vedno resno odkimala in vsa vzhičena zašepetala: "Ne more ga, Alojz!"

In Alojz in Olčica sta se objela in si zidala svoj tempelj bodočnosti dalje, vdana drug drugemu. Sporekla se nista nikdar, zakaj njene misli in prepričanja so bila njegova in njegova njena.

Tako je prišel tisti dan, ko je držal Alojz v roki črno na belem, da bo odslej dobival toliko in toliko mesečne plače, kar je po njegovem računu dovolj k sreči dveh skromnih ljudi. Takoj se je odpravil k nevesti.

"Pripravi se", je dejal, ko so minuli prvi izbruhi veselja, "jutri te popeljem k svojim, da naju blagoslove."

Ko se je poslovil, je zapazil, da so mu oči mokre. Še srečnejšega se je čutil, zakaj spoznal je, da je dober, plemenit človek in da zasluži biti srečen.

Alojz ni imel več staršev, a imel je v bližnjem mestu troje stricev in troje tet. K tem je hotel peljati svojo Olčico.

Na vse zgodaj je drugega dne oblekel salonsko obleko, kajti tete so bile, dasiravno same velike reve brez premoženja, vendar pri stricih navajene parketov. Vtaknil je v žep svoj imenovalni dekret, kajti strici so bili natančni in zelo neverni — ter se odpravil mrzličnih korakov po nevesto.

Še predno se je naučil na izust vseh tistih prepotrebnih fraz za tete in strice, je že stal pred nevestinim stanovanjem ter vstopil. Ko se je približevala ura odhoda, je Olga vstala in s hudomušnim nasmehom vprašala:

"In kaj naj oblečem?"

Pa ne čakaje odgovora se je sklonila k Alojziju in zašepetala: "Danes te presenetim. Včeraj sem bila pridna, ves dan sem šivala. Nalašč za današnji dan sem si izgotovila bluzo, prvo v življenju."

Nasmehnil se je Alojz in jo hotel pohvaliti, a Olčica je že stekla v drugo sobo. Alojz je ljubil, da se Olga lepo oblači, bil je namreč zelo ponosen na njeno lepoto. Če so se ozirali na ulici zanjo in jo občudovali, mu je bilo, kakor da jim čita zavist iz oči.

Nestrpno je čakal, da se pokaže Olga v novi bluzi. Prvič se je zgodilo, da si je omislila obleko sama, ne da bi vprašala njega za svet. Končno so se vrata nenadoma odprla. Alojziju je vzelo sapo. Med vrati je stala Olga vsa zardela in s povešenimi očmi. Kakor kri rdeča bluza, našita z mavrično pisanimi trakovi, umetno in nuemetno zavozlanimi, se je zarezala v Alojzijev okus in ga ranila. Dolgo je stala med vrati ter čakala pohvale. Še bolj je zardela in s strahom privzdignila oči.

"Ne ugaja ti?"

Alojz se je zganil in se pogladil po laseh ter ves v zadregi iskal pravih besed.

"O pač, ugaja mi!... Čakaj, obrni se... zelo si bila pridna. — Pa veš... za obiske se mi vendar ne zdi primerna — to se pravi — skoro je je škoda — Oni kostum, ki sva ga zadnjič izbrala, se mi zdi boljši, primernejši..."

"Ne ugaja ti — zakaj ti ne ugaja?" je skoro zajokala.

"Saj mi ugaja, zelo mi ugaja; pravim, da se mi ne zdi primerna — saj poznaš tete", je lagal Alojz.

Vstal je in objel svojo nevesto. Glas mu je bil krotek in dober, kakor bi prosil odpuščanja:

"Shrani to bluzo, duša moja! Takrat, ko bo najina ljubezen najbolj žarela, takrat, ko se boš vrtela okoli svojega ognjišča, takrat jo boš oblekla. Nič je ne bo škoda. Samo za moje oči bodi ta rdeča bluza, goreča kakor najina ljubezen."

Vsa žalost je zginila z Olginih lic in njeno naivno srce je zavriskalo: "Torej zato! Kako si poreden, Alojz! Sam ne veš, da je lepa ta bluza in da mi dobro pristoja. Pravzaprav sem jezna nate — in — oh, kako te imam rada. Zato, samo zato te bom ubogala."

"Kako bistromuno in pametno nevesto imam", je vzkliknil Alojz in si koj odpustil laž, ko je videl, srečo na njenem licu.

II.

Tri mesece za tem je stopal Alojz kakor prerojen v urad in koketiral z lastno srečo. Smehljajoč mu je bil korak in lahek, zakaj vse želje so se mu bile izpolnile. Vpregel se je bil v zakonski jarem in niti za las se niso zmanjšale slike, ki si jih je bil naslikal v času velikega hrepenenja. Imel je svoj dom in vila gospodarila v njem. Da, vila! Kajti le nadnaravno bitje je moglo začarati skope strice, da so odpirali tolste mošnjičke in se prikupili tetam, da niso zavriščale zavisti, ko je stopila v njih mrak vsa mlada in zdrava, ampak da so jo dušile s svojim dobrikanjem.

Prvi dan je danes, ko jo pustim samo", je pomislil Alojz in korak mu je postal počasnejši. "Kaj neki počne? Kakšno bo njeno lice, ko prinese svoj prvi umotvor na mizo?"

To so bile misli, ki so plesale Alojziju ves dopoldan v uradu namesto številk. Nestrpno je čakal poldneva. Komaj da je slišal opazke svojih kolegov in komaj da je videl njih mežikanja.

V naglem koraku je prišel opoldne do hiše svojega stanovanja, zdrvel v eni sapi po stopnicah ter naglo odprl vrata. Presenečen je obstal. Ob ognjišču je stala Olga vsa zardela v lice. A Alojzijeve oči niso videle lepega lica, ampak ostale so na rdeči bluzi, našiti z mavričnimi trakovi.

"Olga!" je vzkliknil in glas mu je izdal sodbo oči.

A Olga ni čula očitanja v glasu, priskočila je k njemu. S silo je Alojz zadušil vse nevoljne besede, jo objel in skušal biti vesel; toda še med obedom je izbruhnilo iz njega:

"Olga, kakor se prosi Boga: Ne obleci mi več te bluze!"

Olgi je bilo, da se nekam pogreza vedno bolj in bolj; z žvenketom je padla žlica na tla. Olgin obraz je postal za hip kakor okamenel, kmalu pa se je čudno skremžil in Olčica je zajokala. Vstala je ter odšla v drugo sobo in zaprla vrata tiho za seboj.

Kakor grešnik se je splazil Alojz s sklonjeno glavo za njo.

Pol ure pozneje sta vnovič vstopila tesno objeta, on vesel in srčen, ona smehljajoča se in v drugi bluzi...

Ne Olga, ne Alojz nista vedela, kako sta minuli dve leti. Alojz je nosil na obrazu zapisano, da živi še vedno kakor v snu. Da je sem pa tja malo poračunil, se mu je zdelo prav potrebno, kajti gradovi v oblakih ne poznajo skrbi za vsakdanji kruh. Sicer pa kako bi ne, ko se mu je družina povečala za malo Olčico v zibelki. To tudi in ničesar drugega ni bilo krivo, da ni več klical svoje žene z "Olčico", ampak kratko s "ti". Da so mu orale skrbi po prej gladkem čelu, se mu je zdelo še bolj privlačno in vse bolj važno. Res, da se mu je večkrat izvil globok vzdih — pa kaj bi to v primeri z ostalimi občutki! In če je preklel strice, kolikokrat se jih je spomnil — z draginjo vred, si je dejal, da niso izgubili njegovi ideali na prožnosti, ampak celo pridobili. Kaj je idealnejše od skrbi za družino? In končno: samski stan s svojimi brezskrbnostmi sploh ni vreden, da se ga vpleta v resnost življenja. Saj ve sam, da bi bilo boljše še počakati par let in si prihraniti kaj, ali vsaj počakati, da se usmili smrt kakega strica, nego kar tako butniti naravnost v sredo skrbi... So pa tudi sladkosti." Tako je rezoniral Alojz in čutil se je zadovoljnega.

(Konec prihodnjič.)

PROŠNJA IN ZAHVALA.

Tem potom se najprisrčnejše zahvaljujem tvrdki Frank Sakser in vsem rojakom, ki so mi šli dosedaj tako na roko, in jih prosim, da bi mi po možnosti še zanaprej nekoliko pomagali. Stanarino moram plačati, kupiti si moram nekoliko živeža in nekaj premoga. Srčna hvala družini Valentinčičevi, ki nam je poslala za božične praznike en dolar. Za pol dolarja sem kupil mleka, da so se otroci nekoliko pokrepčali, za pol dolarja pa kave in sladkorja. Meni se ni še nič na boljše obrnilo, žena je še vedno bolna. Kako rad bi s trdim delom preživel otroke in ženo, toda ne morem. Ne prosim rad, ker vem, da ste mi že veliko pomagali, rojaki. Ker je pa sila res velika in ker res potrebujem pomoči, se obračam znova na vas za malo podporo. Usmilite se revežev, ki vam bodo do smrti hvaležni.

Grove City, Pa.

John Zupan.

Darove blagovolite pošiljati na uredništvo Glas Naroda.

ROJAKI, NAROČAJTE SE VEČJI IN NAJCENEJŠI DNE NA "GLAS NARODA", NAJVNIK.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Clevelandu in v državi Ohio naznanjamo, da jih bo obiskal naš potnik

Mr. OTTO PEZDIR,

kateri je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in izdavati pravoveljavna potrdila in ga rojakom toplo priporočamo.

S spoštovanjem

Upravništvo Glas Naroda.

Farme

v slovensko-hrvaški koloniji.

Ako želite kupiti farmo ali zemljo za farmo, ne kupujte preje, dokler se ne prepričate, kakšna prilika se vam nudi v slovensko-hrvaški koloniji v okolici Ashlanda v državi Wisconsin. Ta kolonija obstaja sedaj že šesto leto ter je v njej kupilo farme že 150 slovenskih in hrvaških družin.

Slovenci in Hrvati, ki so naseljeni tukaj, imajo razna gospodarska društva, kojih namen je, da pospešujejo blagostanje in napredek slovenskih in hrvaških farmerjev v oni okolici. Zato je dandanes lahko vsakemu našemu človeku pričeti tukaj z gospodarstvom in to z majhnim denarjem. Pišite po naš list "Good's Colonist", kjer lahko podrobneje čitate o teh kolonijah. Pošljemo ga vsakemu zastonj, brez razlike, ako želi kupiti farmo ali ne.

Naslovite:

The James W. Good Company

Dep. 54 Ashland, Wis.

VAŽNO NAZNANILO.

Vsi potniki, kateri so nameravali potovati v staro domovino ta teden ali nameravajo potovati v prihodnje, naj stanejo na svojih mestih, ker so vse parobrodne družbe prekinile za nedoločen čas s prometom. Kadar se zopet razmere predrugačijo, bodimo pravočasno poročali na tem mestu.

Tvrdka Frank Sakser.

Za en dolar

dobite dnevnik "Glas Naroda"

SKOZI ŠTIRI MESECE.

"Glas Naroda" izhaja v šestih dneh na 30 straneh. V njem najdete važneje vesti vsakega dne, vesti iz stare domovine in zanimive povesti.

Vse osobje lista je organizirano in spada v strokovne unije.

NAŠI ZASTOPNIKI,

kateri so pooblaščeni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle:

Jenny Lind, Ark. in okolica: Michael Cirar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.

Denver, Colo.: John Debeve in A. J. Terbove.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Culig in M. Roitz, Frank Janesh in John Germ.

Salida, Colo. in okolica: Louis Costello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Ant. Safich in Frank Blatnik.

Indianopolis, Ind.: Alois Rudman.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič, 635 Aurora Ave.

Oglesby, Ill.: Math. Hribernik.

Depue, Ill.: Dan. Badovinac.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Joliet, Ill.: Frank Laurich in John Zaletel in Frank Bambich.

Minerai, Kans.: John Stare.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek in Math. Ogrin.

So. Chicago, Ill.: Frank Černe. in Rudolf Požek.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Frontenac, Kans. in okolica: Frank Kerne.

Mulbery, Kans. in okolica: Martin Kos.

Calumet, Mich. in okolica: Pavel Shaltz in M. F. Kobe.

Detroit, Mich. in okolica: Joseph Glasič.

Manistique, Mich. in okolica: B. Kotzian.

So. Range, Mich. in okolica: M. D. Likovič.

Chisholm, Minn.: K. Zgonc in Jakob Petrich in Frank Žagar.

Duluth, Minn.: Joseph Sharabon.

Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouže, M. L. Kapsch in Jos. J. Peshel.

Eveleth, Minn.: Jurij Kotze.

Gilbert, Minn. in okolica: Z. Vesel.

Hibing, Minn.: Ivan Ponše.

Nashwauk, Minn.: Geo Maurin

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Aldridge, Mont.: Gregor Zobec

Great Falls, Mont.: Math. Urich, 3409 N. 5th Ave.

Klein, Mont.: Mich. Krivec.

Brooklyn, N. Y.: Alojzij Cešarek.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Cleveland, O.: Frank Sakser, J. Marinčič, Chas. Karlinger in Frank Kovačič.

Bridgeport, O. in okolica: Fr. Hočevar.

Barberton, O. in okolica: Alois Balant.

Collinwood, O.: Matt. Slapnik.

Lorain, Ohio in okolica: John Kumše 1735 E. 33. St.

Youngstown, O.: Ant. Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin

Allegheny, Pa. in okolica: M Klarich.

Bessemer, Pa.: Louis Hribar.

Braddock, Pa.: Ivan Germ.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Pleteršek.

Burdine, Pa. in okolica: John Keržišnik.

Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Canonsburg, Pa.: John Kokleh.

Broughton, Pa. in okolica: A Demšar.

Export, Pa. in okolica: John Prostor.

Forest City, Pa.: Karl Salar in Frank Leben.

Farrell, Pa.: Anton Valentinčič.

Greensburg, Pa. in okolica: Venceslav Palčič.

Irwin, Pa. in okolica: Frank Demšar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja.

Marianna, Pa. in okolica: Fr. Gottlicher.

Meadow Lands, Pa.: Georg Schultz.

Moon Run, Pa. in okolica: Fr. Maček.

Pittsburg, Pa.: Ignacij Podvasnik, Ignaz Magister in Z. Jakše in U. R. Jakobich.

Unity Sta., Pa.: Joseph Skerlj.

Steelton, Pa.: Anton M. Papič.

West Newton, Pa. in okolica: Josip Jovan.

Willock, Pa.: Frank Semč in Joseph Peternel.

Toele, Utah: Anton Palčič.

Winterquarters, Utah: Louis Blasich.

Black Diamond, Wash.: Fr. Porenta.

Ravensdale, Wash.: Jakob Romšak.

Davis, W. Va. in okolica: John Brosich.

Thomas, W. Va. in okolica: Frank Kocijan in Frank Bartol.

Grafton, Wis.: John Stampfel.

Milwaukee, Wis.: Josip Trošnik, John Vodovnik in Frank Meh.

Sheboygan, Wis.: Anton Starich in Frank Sepich.

West Allis, Wis.: Frank Skek in Louis Lončarič.

Rock Springs, Wyo.: A. Justin in Val. Stalich.

Kemmerer, Wyo.: Josip Metoh.

Izšla je

lična knjiga:

"VOJSKA NA BALKANU".

Vsled vsestranske želje naročili smo več iztisov te knjige in je sedaj cenj. rojakom na razpolago.

Knjiga "Vojska na Balkanu" sestoji iz 13 posameznih sešitkov, obsegajočih skupaj na večjem formatu 192 strani. Delo je opremljeno s 255 slikami, tikajoče se opisa balkanskih držav in najvažnejših spopadov med sovražniki. Sešitkom je prideljen tudi večji slovenski zemljevid balkanskih držav.

Posamezne zvezke je dobiti po 15c, vseh 13 sešitkov skupaj pa stane s poštnino vred $1.85. Naroča se pri:

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York City.

PRIPOROČILO.

Rojakom v Steelton, Pa., in okolici naznanjamo, da je

Mr. M. PAPIČ,

128 Frederick St., Steelton, Pa., naš zastopnik, ki je pooblaščen pobirati naročnino za naš list "Glas Naroda" in izdavati pravoveljavna potrdila. — Cenjenim rojakom ga toplo priporočamo.

Upravništvo 'Glas Naroda'.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

Amerika in Amerikanci.

—o—

Spisal

REV. J. M. TRUNK.

—o—

Slovenic Publishing Company je prevzela v zalogo rojakom že znano knjigo **Rev. J. M. Trunka:**

AMERIKA IN AMERIKANCI.

Ni naš namen izreči na tem mestu kako kritiko, pač pa izjavljamo, da je to izvrstno delo, katerega bi si moral nabaviti vsak rojak v Ameriki, bodisi v lasten poduk, bodisi kot darilo svojcem in posameznikov, na katerih bo v stari domovini, kjer se gotovo zanimajo starši ali sorodniki za deželo, v kateri biva kak član družine. Knjigo krasi nebroj lepih slik, med katerimi bo marsikdo zapazil ali samega sebe, ali pa dragega znanca iz sedanjih ali preteklih dni. Čudimo se le, da je povprašanje po knjigi primeroma majhno, menda raditega, ker se ni vprizorilo zanjo kričeče reklame, s katero se spravi v svet marsikatero drugo, veliko manj vredno knjigo. Posebno primerna je knjiga kot božični dar, ki ima trajno vrednost. Cena elegantno v platno vezani knjigi je $2.50 s poštnino vred. Za isto ceno se odpošlje knjigo na katerikoli naslov v stari domovini.

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York City.

Priporočamo se lekarnarjem in zdravnikom, da se poslužujejo najuspešnejše tinkture na svetu Abortinktura in Alpenpomade - Zenakam in moškim, kateri jo rabijo, zvestoje v kratkih tednih lasje popolnoma na lasu hopadali in na bodo nazvali. Zavoro tako uvedo mažoral v šestih tednih lasje in brke, ki na bodo lopadale in na bodo postale sive. O tekmi 8 dni popolnoma odstranim revmatizem, kostihel, izmaje po rokah, nogah in hrbtenici. Rana, opekline, bolo, ture, kraste in kurje očesa, brodavice, potenje nog, sobline itd. odstranim v treh dneh. Moje zdravila so registrirana v Washingtonu, zaznamovana, da so čista in najboljši sastavi. Pišite takoj po cenik! Pošljem ga zastonj.

JAKOB WAHČIČ,

1092 E. 64th St., Cleveland, O.

N. B. Osamo, kdi bi rabil moje zdravila brez zamudo, naročam tiste.

Najmodernejša

TISKARNA

"GLAS NARODA"

izvršuje vsakovrstne tiskovine po nizkih cenah.

Delo okusno. Izvršuje prevode v druge jezike.

Unijsko organizirana.

Posebnost so društvena pravila, okrožnice, pamfleti, ceniki itd.

Vsa naročila pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonijskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znamkah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželjeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Compagnie Generale Transatlantique

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane

Poštni parniki so:

"AFRIQUE"	"LA SAVOIE"	"LA LORRAINE"	"LA FRANCE"
na dva vijaka	na dva vijaka	na dva vijaka	brezžično brzojavko

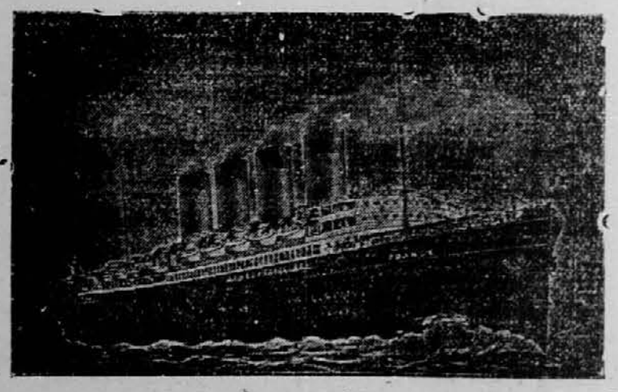

Ekspresni parniki so:

"Chicago", "La Touraine", "Rochambeau" in "Niagara"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK

corner Pearl St., Chesebrough Building.

Poštni parniki odplujejo vedno ob sredah iz pristanišča številka 57. N. R.

NAJBOLJŠA

SLOVENSKO-ANGLEŠKA SLOVNICA

Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Cena v platnu vezani $1.00. Rojaki v Cleveland, O. dobe isto v podružnici Fr. Sakser, 1604 St. Clair Ave., N. E.